ANUL III. — Nr. 887. EDIŢIA A DOUA MERCURI, 17 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 16 Iulie 1891.

Dinastia se duce

III

Din cele două articole pe carĭ le-am scris în privinţa incidentuluĭ Ferdinand-Văcărescu reese într'un mod neîndoios că, dênsul a aruncat o lumină vie asupra nestabilităţeĭ şi impopularităţeĭ Dinastieĭ Hohenzollern-Sigmaringen. Spre a sfîrşi cu partea politică a cestiuneĭ, voiŭ arăta astă-zĭ cum acest incident a maĭ dovedit, că Dinastia strĕină la noĭ este anti-democratică, fiind-că voeşte a împlânta în ţara noastră nişte tendinţĭ şi nişte moravurĭ aristocratice şi medievale, carĭ nu se potrivesc nicĭ cu simţimintele, nicĭ cu tradiţiunile poporuluĭ românesc.

Şi această tendinţă anti-democratică are cu atât maĭ mare însemnătate, cu cât ea este ajutată de o mare parte din politicianiĭ noştri din toate partidele, precum s'a arĕtat cu prilegiul proectuluĭ de căsătorie Ferdinand-Văcărescu.

Maĭ mult încă, politicianiĭ noştri aŭ fost maĭ catolicĭ de cât Papa în această împrejurare.

Se ştie că eĭ s'aŭ opus la căsătoria proiectată cu maĭ multă tărie chiar de cât Palatul însuşĭ, căcĭ Regina a fost pentru căsătorie şi o susţine şi astăzĭ, iar Regele poate ar fi fost silit a consimţi, dacă n'ar fi întâmpinat o opunere crâncenă şi unanimă din partea bărbaţilor noştri politicĭ.

Aşa dar, Regele s'a servit de tendinţele aristocratice ale politicianilor noştri şi de invidia ce domneşte între eĭ, pentru a împedica o căsătorie care nu'ĭ convenea din punctul de vedere politic. Domniĭ Lascar Catargiu, D. Sturdza, P. Carp şi toţĭ aceĭ carĭ s'aŭ opus la căsătoria Ferdinand-Văcărescu n'aŭ înţeles cursa regală şi aŭ căzut într'însa, făcându-se maĭ dinasticĭ de cât Regele însuşĭ.

Ziarele guvernamentale aŭ întreprins o campanie în regulă contra proiectuluĭ de căsătorie; unele aŭ mers chiar până a fi necuviincioase faţă cu Regina; ziarele liberale aŭ comis marea greşală de a urma aceiaş cale; şi toate aceste pentru a complace Regeluĭ; uniĭ pentru a se menţine la cârmă, ceĭ-l'alţĭ pentru a'şĭ pregăti venirea la putere.

Şi în această împrejurare Carol I a găsit unelte în toate partidele şi a izbutit să facă din politicianiĭ noştri nişte complicĭ aĭ tendenţilor sale anti-democratice şi retrograde.

Astă-zĭ nu se maĭ încape îndoială că simulacrul de consultare a bărbaţilor politicĭ din diferite partide, consfătuirile cu miniştriĭ, înfine toate cele petrecute într'un mod oficial la Palat în afacerea proectuluĭ de căsătorie, n'aŭ fost de cât o comedie inscenată de Rege, care n'avea nevoie de sfaturile nimenuĭ dacă ar fi voit să împiedice romanul Ferdinand-Văcărescu de a se realiza.

Prin urmare, adevĕratul adversar al căsătorieĭ luĭ Ferdinand cu D-ra Văcărescu a fost şi este Regele şi numaĭ Regele; şi ştiţĭ de ce?

Pentru că El, ca şi miniştriĭ sĕĭ, ca şi ceĭ-l'alţĭ politicianĭ, nu voia ca Dinastia să se coboare din acea atmosferă de convenţiune care face din Palat şi din familia regală, în fine din tot ce se atinge de Coroană, un fel de instituţiune *sacrosanctă*, în afară de Ţară şi de popor.

De altmintrelea, tendenţa de a face din Regalitatea străină o instituţiune de drept divin, care să se asemene cu Coroana prusacă saŭ austriacă, s'a arătat de câţĭ-va anĭ în maĭ multe ocaziunĭ,

Din nenorocire, toate partidele noastre aŭ comis neertata greşală de a încuraja aceste apucăturĭ medievale, ce sunt în flagrantă contradicţiune cu instituţiunele şi moravurile noastre democratice.

Dar nicĭ odată această tendinţă nu s'a manifestat într'un mod atât de făţiş ca acum cu ocaziunea incidentuluĭ Ferdinand-Văcărescu.

S'a vorbit şi se vorbeşte încă de *mezalianţă, de căsătorie morganatică*, de tot felul de lucrurĭ atât de necunoscute la noĭ în cât nicĭ limba noastră nu are espresiunĭ pentru a le numi. S'ar crede că ne aflăm în evul mediu la o curte nemţească unde sângele regal saŭ împărătesc este privit ca având o altă coloare de cât sângele unuĭ simplu muritor.

Maĭ mult încă, Impăratul Germanieĭ şi principele Leopold de Hohenzollern-Sigmaringent se amestecă în treburile statuluĭ român, ca şi când România ar fi un principat nemţesc maĭ puţin independent de cât principatul de Reuss, saŭ orĭ ce alt stătuleţ nemţesc maĭ mic de cât una din moşiele cele marĭ din ţara noastră.

Iată unde ne-a adus Dinastia streină, inventată şi susţinută de o mînă de politicianĭ interesaţĭ şi duşmanĭ aĭ democraţieĭ pămêntene.

Această stare de lucrurĭ pe care marea majoritate a poporuluĭ român o simte cu durere, şi pe care democraţia română maĭ ales are datoria de a o combate din rĕsputerĭ, a fost pusă în lumină prin incidentul Ferdinand-Văcărescu.

Din punctul de vedere politic, el a fost dar o fericire pentru ţară, căcĭ a arĕtat la ce trebue să ne aşteptăm în special de la Dinastia streină şi în genere de la sistemul monarchic.

Dunăreanul

Din cauză că *Agenţia Română* ne trimite tot-d'auna telegramele târziŭ, suntem nevoiţĭ a le publica, d'acĭ înainte la pagina III.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezămêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

NENOROCIRE PE CALEA FERATĂ

PARIS, 15 Iulie. — Două trenurĭ s'aŭ ciocnit în staţia Saint Mandé pe calea Vincenne; 3 vagoane pline de lume s'aŭ sfărîmat şi s'aŭ urcat unul peste altul. Locomotiva s'a urcat pe cele 3 vagoane din urmă. Focul de pe vatra locomotiveĭ s'a împrăştiat pe vagoane, carĭ aŭ început să arză. Până la 3 ore dimineaţa s'aŭ scos 49 de cadavre, din carĭ cea maĭ mare parte carbonizate. Numĕrul răniţilor sînt de 100, pintre carĭ 6 aŭ şi murit.

SITUAŢIA DINASTIEĬ
şi
DIMITRIE A. STURZA

Titlul de maĭ sus rezumă conţinutul uneĭ corespondenţe foarte lungĭ, pe care ziarul *Koelnische Zeitung* o primeşte de la D. Dimitrie Sturza.

Reproducem numaĭ unele părţĭ din acea corespondenţă, pentru a se vedea cum omul care se dă de şef al liberalilor şi de cel maĭ înfocat dinastic, este tot acelaşi ca înainte de 1866, ca pe timpul coaliţieĭ de la Mazar-Paşa, gata la orĭ ce, fără scrupule şi fără ruşine.

Iată câte-va pasagiĭ din acea corespondenţă:

Maĭ întâiŭ sunt cu totul născocite cuvintele carĭ se atribue D-nuluĭ Dimitrie Sturza, în convorbirea pe care a avut-o cu Regina şi în care a declarat că, căsătoria moştenitoruluĭ tronuluĭ cu D-şoara Văcărescu e imposibilă din punct de vedere constituţional.

Tot atât de născocite sunt leşinul şi îmbolnăvirea Regineĭ în urma acelor pretinse ameninţărĭ ale luĭ Sturza. Regina doar a plecat după două zile la Sinaia. Pe timpul crizeĭ, până la plecare, ea a primit zilnic numeroase persoane, aşa că ştirea falşă, mult comentată în streinătate, asupra urmărilor declaraţiuneĭ luĭ Sturza, a remas cu totul neobservată în Bucureştĭ şi acolo se pare că n'a fost socotită ca vrednică de a fi controlată, lucru ce, de alt-fel, poate să fie o greşală. Şi iarăşĭ inventate sunt declaraţiile atribuite prinţuluĭ Ferdinand faţă cu Regele precum şi refuzul sĕŭ de a pleca. Din fericire (pentru D. Sturza. N. R.) lucrurile n'aŭ ajuns la o ceartă saŭ măcar la o răcire între Rege şi prinţul Ferdinand

Chestiunea în sine se dă de gol ca o intrigă de curte, începută şi condusă cu foarte mare deşteptăciune, o intrigă al căreĭ ţel era cu totul de natură politică.

Dacă ar fi vorba numaĭ de o înclinare sentimentală a moştenitoruluĭ (?) către o damă de onoare, evenimentul acesta care se întâmplă maĭ zilnic pe la curţĭ, nicĭ n'ar merita o discuţie publică. Adevĕrul trist este însă, că s'a abuzat în această împrejurare de inima bună, simiţitoare a Regineĭ, aşa că Regina a dat toată protecţia posibilă sforţărilor D-reĭ Văcărescu de a încurca pe prinţul moştenitor în mrejele eĭ şi că după toate probabilităţile, — cel puţin Văcăreştiĭ fac să se creadă aceasta, — logodna secretă s'a făcut cu ştiinţa şi cu toleranţa sa.

D-ra Văcărescu a ştiut să înduplece pe Regina ca să se lase a fi fotografiată împreună cu amândoĭ tineriĭ într'o grupare străvezie, cu care ocazie D-ra Văcărescu a dat, e drept, ordin fotografuluĭ ca să ţie în secret poza şi să nu-ĭ dea de cât eĭ fotografiile, dar a trebuit să poarte de grijă ca fotogafiile să fie divulgate. Numaĭ prin aceea, că Văcăreştiĭ aŭ abuzat de Regina ca sprijinitoare a planurilor lor ambiţioase, a fost cu putinţă ca Regeluĭ să-ĭ rămâe ascunse atâta vreme faptele carĭ se săvârşiaŭ în imediata luĭ apropiere.

Bine organizata intrigă de curte, la care aŭ participat maĭ multe persoane din anturagiul Regineĭ, avea de scop a încurca până într'atâta pe prinţul Ferdinand în această afacere de dragoste, — când fiinţa luĭ nu dăduse încă vr'o dovadă de energic deosebită şi de bărbăţie,—în cât să dea cuvêntul sĕŭ D-reĭ Văcărescu. Regeluĭ voiaŭ să-ĭ stoarcă cu puterĭ unite la timpul oportun, consimţimêntul la această căsătorie, cum s'aŭ maĭ stors de la dînsul în ultimiĭ anĭ fapte, carĭ aŭ provocat senzaţie şi îngrijirĭ.—După ce s'aŭ asigurat de prinţul Ferdinand prin logodna tainică, făcură un pas maĭ departe şi căutară să câştige maĭ multĭ miniştrĭ pentru planul lor şi aceasta tot fără ştirea Regeluĭ. D-niĭ Florescu şi Vernescu, la primele convorbirĭ intime cu Regina, nu s'aŭ rostit cu hotărîre contra posibilităţeĭ căsătorieĭ, ci aŭ lăsat să se întrevadă putinţa şi eventualul lor sprijin la realizarea acestuĭ proiect.

Amêndoĭ miniştriĭ eraŭ conduşĭ în atitudinea lor echivocă de frică de a nu'şĭ atrage duşmănia Regineĭ, cu care îĭ ameninţase Văcăreasca. Lascar Catargiu a fost maĭ prevĕzător de cât colegiĭ sĕĭ; el n'a promis nimic şi şi-a rezervat atitudinea în viitor.

Rolul de adversar hotărît al căsătorieĭ, pe care l-a jucat ministrul de resboiŭ, Lahovary, cade maĭ tărziŭ şi pentru a'l înţelege, trebue să se ştie că familia Lahovary de multă vreme e învrăjbită cu Văcăreştiĭ pentru intrigĭ de curte.

Ast-fel stăteaŭ lucrurile, când la 22 Iunie, Dimitrie Sturza se duse la Regele şi cel dintâiŭ îĭ deschise ochiĭ cu franchetă asupra evenimentelor din Palat. *Este de observat că cel dintâiŭ român care a avut curajul moral (?) şi conştiinţa de datoria sa (?) de a face acest pas necesar, a fost Dimitrie Sturza, şeful (?) opoziţieĭ naţional-liberale, pentru care nu era un secret, cât de izolat e Regele în mijlocul guvernanţilor actualĭ şi în mijlocul celor maĭ de aproape din jurul sĕŭ.*

Sturza, care trebuia să plece în Moldova în seara zileĭ, în care avusese întrevederea cu Regele, a trimes de acolo acestuia un scurt memoriŭ asupra părţeĭ constituţionale şi politice a chestiuneĭ. La 27 Iunie Sturza se întoarse la Bucureştĭ şi fu primit imediat în lungĭ audienţe de Regele, Regina şi prinţul Ferdinand. Intervenţia luĭ Sturza şi, în legătură cu aceasta, atitudinea preseĭ liberale, avură o înrăurire decizivă asupra mersuluĭ ulterior al afacereĭ. De acĭ se esplică în destul, că atât sferele guvernamentale cât şi neamul Văcăreştilor, din diferite motive, se sileaŭ să arate pasul luĭ Sturza sub o lumină falşă. Cele dintâiŭ nu voiaŭ, fireşte, să admită, că abia după intervenirea luĭ, aŭ fost zguduite din pasivitatea şi nehotărârea lor; pe de altă parte, *„şleahta Văcăreştilor"* nu poate să ierte luĭ Sturza faptul de a se fi pus în drumul combinaţiilor eĭ. De acĭ ştirile născocite despre brutala purtare a luĭ Sturza faţă cu Regina, purtare care ar fi avut de urmare leşinurĭ şi o îmbolnăvire gravă a Regineĭ. De aceea relaţiile guvernamentale ca şi cele junimiste sunt de acord, pentru a trata intervenţia luĭ Sturza şi a opoziţieĭ liberale ca ce-va secundar şi de a o atinge numaĭ în mod accidental.

Abia după ce Regele, deşteptat de desvăluirile luĭ Sturza, şi-a dat *veto* al sĕŭ şi a decis imediat plecarea Prinţuluĭ, D-niĭ miniştriĭ căpătară curajul de a se pronunţa şi eĭ cu hotărâre în contra căsătorieĭ. Ministrul de rĕzboiŭ, generalul Lahovary, până atuncĭ un favorit al Regineĭ (din cauza prietenieĭ neveste luĭ cu Regina) se manifestă maĭ cu seamă ca adversar cu acest prilej.

Regele, care în aniĭ din urmă, a arătat, faţă cu suita neveste sale şi în diferite alte direcţiunĭ, o slăbiciune prea mare şi adesea neînţeleasă, n'a pregetat nicĭ un moment în această chestiune, îndată ce recunoscu situaţia, de a lua o deciziune dreaptă şi energică. El n'a jucat rolul şovăelnic şi slab, ce-ĭ atribuiaŭ *Rumaenischer Lloyd* şi alte informaţiunĭ de aceiaşĭ valoare. *Faţă cu Sturza, El îşĭ exprimă imediat şi din impuls propriu, părerea că căsătoria ar zdruncina din temeliĭ întreaga operă a vieţeĭ sale şi situaţia dinastieĭ.*

Cu plecarea prinţuluĭ Ferdinand la Sigmaringen, afacerea aceasta, din nenorocire, nu e socotită ca încheiată. *Pentru moment aceasta e numaĭ încheierea unuĭ act al drameĭ.*

D-ra Văcărescu, a căreĭ plecare fusese deja hotărâtă, a rĕmas în cele din urmă pe lângă Regina şi nu dă partida ca pierdută. Iţele se întind maĭ departe. Câte-va ziare aŭ fost câştigate pentru partea Văcăreştilor. *Românul* a luat cu multă vioiciune apărarea chestiuneĭ; ceva maĭ ruşinos şi totuşĭ în mod neîndoelnic, e ziarul francez *Bucarest*, un organ al fracţiuneĭ catargiste din guvern. Câte-va alte ziare aŭ fost dispuse spre o atitudine „neutrală." Lozinca atribuită — pe drept orĭ pe nedrept — Regineĭ este: *„Naţionalizarea Dinastieĭ prin căsătoria Prinţuluĭ moştenitor cu o română." Aceasta s'ar putea discuta încă, dacă ar fi adevĕrat* că **boerimea decăzută din zilele noastre ar avea vr'o legătură cu naţiunea română şi dacă n'ar fi alcătuită, din contra, în mare parte, din elementele cele maĭ decăzute moraliceşte şi cele maĭ netrebnice ale societăţeĭ române.** (Aceasta o spune un boier. N. R.)

Numaĭ prin slăbirea necontenită a întregeĭ noastre situaţiunĭ interioare de treĭ anĭ încoace, se poate esplica putinţa acesteĭ întâmplărĭ, care era îndreptată tocmaĭ în contra interesuluĭ vital şi a viitoruluĭ dinastieĭ Hohenzollern în România. Căcĭ oameniĭ, carĭ se laudă cu încrederea Regineĭ, merg aşa de departe, în cât asigură, că Regina e socotită de casa Hohenzollern ca nefăcênd parte din ea şi că M. Sa ar fi vorbit de multe-orĭ pe faţă de *decadenţa Germaniei*. Ea ar fi jubilat la căderea luĭ Bismarck, pe care ar fi serbătorit'o într'o poezie adresată Impărăteseĭ Frederic. **Tot ea ar fi fost aceea, care a contribuit în cea maĭ mare parte la căderea luĭ Brătianu.**

Ea a ajuns aşa dar un instrument inconscient al uneĭ intrigante recĭ şi egoiste ca Văcăreasca, care de anĭ a ştiut să exploateze cu măestrie bunătatea sa, care a devenit o slăbiciune. D-ra Văcărescu nu merită de loc caracterizarea bine-voitoare, care i s'a făcut în streinătate şi chiar în „Gazeta de Colonia." Tot aşa descrierea familieĭ Văcărescu „ca una dintre cele dintâiŭ şi maĭ vechĭ familiĭ boiereştĭ din ţară," — care ast-fel n'ar fi până la un punct maĭ prejos de cât Hohenzollerniĭ — înconjură pe această familie cu un nimb cu totul falş.

Scandalurile luĭ Văcărescu tatăl şi fiul la Viena sunt cunoscute de toată lumea; ele formează numaĭ un inel în marele lanţ al faptelor scârboase, din care se compune cariera luĭ Teodor Văcărescu. Toată lumea a fost rĕŭ impresionată şi s'a mirat cum a putut Regele să încredinţeze funcţiunea însemnată de ministru la Viena unuĭ om ca acesta. Marele reformator (?) Carp capitulă atuncĭ în faţa putereĭ crescânde a Văcăreştilor şi săvârşi această numire. Chiar după ce se făcuse imposibil la Viena, Teodor Văcărescu a putut să îndrăznească, bazat pe sprijinul nepoateĭ sale, să dea şah guvernuluĭ actual, care de mult voia să se scape de dînsul.

Tatăl D-reĭ Văcărescu, *un om tot atât de căzut pe cât de incapabil*, a fost numit de Carp, la finele anuluĭ 1888, ministru la Belgrad, şi, de oare-ce acest post nu'ĭ producea destule distracţiĭ, fu în grabă înaintat ministru la Bruxelles şi de acolo la Roma. **Pretutindenĭ el se ilustră ca patron al unor femeĭ cu reputaţie îndoelnică şi, ca atare, făcea, în diferitele sfere diplomatice, o figură ridicolă şi puţin stimată.**

Reprezentaţiunile diplomatice în strĕinătate căzură ast-fel la rangul unor sinecure ale familieĭ Văcărescu, care dispunea de ele după plac şi compromitea rĕŭ numele Românieĭ şi al diplomaţieĭ sale.

Şi alţĭ membriĭ aĭ aceşteĭ familiĭ complectează tabloul. *Un unchiŭ al Eleneĭ Văcărescu (frate al tatăluĭ sĕŭ) este — sub numele de Claymoor — cunoscutul colaborator al „Independenţeĭ române"; el face cronica scandaloasă şi este cunoscut în Bucureştĭ pentru apucăturile sale viţioase.*

Un alt unchiŭ este căpitan în jandarmiĭ călărĭ (nu maĭ este în jandarmĭ. N. R.) şi şi-a permis, bazat pe protecţia din Palat, să comită cele maĭ marĭ infracţiunĭ la disciplină, carĭ ar fi avut drept rezultat, pentru orĭ-care altul, depărtarea din armată.

Nu e decĭ de mirare ca *şleahta Văcărescu*, a căreĭ influenţă a crescut peste mĕsură, să se fi încumetat la urmă a'şĭ întinde mâna spre coroana românească.

Câte va persoane strĕine, **carĭ staŭ în legăturĭ cu strĕinătatea,** *stăteaŭ la spatele şlehteĭ.* E maĭ mult de cât un an, de când, pe neaşteptate, sosi ca secretar privat al Regineĭ, post de o deosebită încredere, un francez alsacian, Schefer, care stătuse în relaţiĭ strînse cu D-na Adam din Paris. Soţia acestuĭ Schefer e o rusoaică, o rudă de aproape a rĕposatuluĭ Acsakoff, şi locuieşte şi dênsa în palat. Amîndoĭ aceştia rĕsăriră de-odată în Bucureştĭ şi fură imediat atraşĭ în cercul intim al Regineĭ. Se află maĭ târziŭ, că Schefer ajunsese

la postul acesta după recomandaţia D-neĭ Adam, recomandaţie, care ar fi trebuit, din contra, să-ĭ închidă uşile palatuluĭ regal român. (D-na Adam în *Nouvelle Revue* susţine grozav pe Rusia şi combate tripla alianţă. N. R.) Lumea era uimită de uşurinţa, cu care nişte aventurierĭ de origină dubioasă, s'aŭ putut strecura în intimitatea Regineĭ, în vreme ce bărbaţĭ cu sentimente naţionale şi sincer devotaţĭ dinastieĭ abia eraŭ băgaţĭ în seamă de Regina. *La urma urmeĭ lumea se deprinse cu soţiĭ Schefer, după cum se deprinsese şi cu alte* **lucrurĭ curioase** *în suita Regineĭ.* Perechea aceasta a jucat acuma, în intriga Văcăresciană, în care prinţul a fost cu plan atras, un rol atât de ciudat, în cât Regele trebue să se gândească serios ca să depărteze pe aceştĭ indivizĭ suspecţĭ din jurul Regineĭ. *Relaţiile ruso-franceze ale acestor indivizĭ nu sunt indoelnice şi aşa s'a întîmplat că duşmaniĭ dinastieĭ şi aĭ ţěreĭ aŭ putut de anĭ să'şĭ introducă* **agenţiĭ până şi în camerele palatuluĭ regal.**

D-şoara Văcărescu însă-şĭ are maĭ multe sentimente franţuzeştĭ şi de loc româneştĭ, lucru care de alt-fel e cunoscut şi la Berlin, unde ea a lăsat la curte o rea impresiune. *Ea a fost crescută la Paris esclusiv franţuzeşte. şi a scris chiar franţuzeşte* **poeziile sale în parte foarte senzuale, carĭ nu arată de loc un suflet gingaş de fecioară.**

In sînul legaţiuneĭ franceze din Bucureştĭ, acum cât-va timp ea rîse de planurile de căsătorie a luĭ Ferdinand cu principese germane saŭ engleze, şi 'şĭ bătu joc în mod cu totul franţuzesc de lipsa de graţie, de lipsa de spirit, etc., a principeselor germane. (Acest sacrilegiŭ scoate din fire pe D. Sturza. N. R.). Ea însă-şĭ, fie zis în treacăt, nu e nicĭ o frumuseţe, nicĭ o graţie de primul rang.

Faptele ajunse azĭ la lumină aruncă un reflex viŭ asupra întregeĭ situaţiĭ interioare.

Se părea, pentru oameniĭ carĭ stăteaŭ maĭ departe, că Regele—fără nicĭ un motiv politic—a dat disolvarea cârmuitorilor actualĭ şi a privit în linişte cum aŭ fost puse în joc toate resorturile: corupţiunea, ilegalitatea şi brutalităţile sělbatice, pentru a distruge elementele naţional-liberale, carĭ aŭ sentimente naţionale şi *sunt sincer supuse dinastieĭ.*

După ce, de la retragerea luĭ Brătianu, în primă-vara anuluĭ 1888, cincĭ ministere conservatoare s'aŭ resturnat reciproc şi s'a dat pe faţă, în modul cel maĭ convingětor, incapacitatea de a guverna a fracţiunilor conservatoare, întoarcerea la o situaţie normală era cu putinţă numaĭ prin alegerĭ libere. Partidul liberal reorganizat a dat atâtea dovezĭ de vitalitate în opoziţie, în cât nu-ĭ trebue de cât alegerĭ libere, pentru a da o majoritate de guvernămînt puternică şi stabilă. Când colo, Regele, fără să fie silit de raţiunĭ constituţionale, dădu puterea tocmaĭ acelor elemente, carĭ nu se pot menţine de cât cu forţa şi carĭ aŭ dat toate, numaĭ alegerĭ libere, nu. *Regele se arată prin aceasta un duşman pronunţat al liberalilor-naţionalĭ, ceea-ce faţă cu situaţia din România, merită să fie numit, dupe cum s'a zis, o* **politică de sinucidere.**

Acuma însă s'a lămurit, că Regele, în această împrejurare, a cedat aceloraşĭ influenţe vătămětoare, carĭ 'şĭ fac cu dinastia un joc criminal. **Cu ocazia ultimelor întâmplărĭ, s'a dat la lumină, în mod neîndoelnic, că Regina, şi-a pus în cumpănă toată influenţa pentru a împiedeca întoarcerea la putere a naţionalilor-liberalĭ.**

Văcăreasca era condusă de interesul familieĭ sale, care aparţine cercurilor boereştĭ azĭ dominante, şi tot atâta de planurile sale ambiţioase, a căror realizare, sub un minister liberal, e cu totul imposibilă. Ea spera să capete maĭ mult ajutor din partea guvernanţilor actualĭ, cu carĭ e înrudită şi are comunitate de interese, dar s'a înşelat în aceasta, căcĭ maĭ multe familiĭ boereştĭ, din invidie, s'aŭ declarat în contra eĭ imediat ce a arětat dorinţa de a ajunge principesă de coroană.

Aşa aŭ ajuns decĭ lucrurile, că în anul al 25-lea al domnieĭ Regeluĭ, deciziunĭ politice importante, ca acele în faţa cărora a fost pus Regele în Fevruarie trecut, când a căzut ministerul Manu, *aŭ fost luate dupe iţele uneĭ Văcărescĭ.* Această întoarcere la cea maĭ rea domnie a camarileĭ din trecut. a adus în mod fatal ameninţarea dinastieĭ însă-şĭ, îndată ce ea s'a arětat în planurile de căsătorie şi în maşinaţiunile Văcăreascăĭ.

Din toate acestea reiese, cât de periculoasă şi de încurcată e azĭ situaţia în România. Nicĭ o-dată Rusia n'a avut un joc maĭ uşor în grija sa de a slăbi România în lăuntru şi în afară. Pentru Rusia e mult maĭ bine, că România suferă acuma de o boală ascunsă, ale căreĭ urmărĭ se vor recunoaşte abia maĭ târziŭ, de cât dacă s'ar întêmpla o criză acută, care ar atrage atenţia puterilor şi ar provoca o acţiune contrarie.

Diplomaţia — nu se găsesc tot-d'a-una Bismarckĭ — care în mare parte vine şchiopătând în urma evenimentelor, şi care abia atuncĭ se pregăteşte, când focul a isbucnit,—diplomaţia care ştie pacea europeană asigurată prin tripla alianţă, se mulţumeşte cu faptul, că pentru moment domneşte liniştea peste tot Orientul şi că se observă maĭ puţine uneltirĭ ruseştĭ, bătătoare la ochĭ. Cum că însă unul din cele maĭ sigure edificiĭ de apărare a păceĭ europene în Orient este minat încet, dar sigur, pentru ca să fie incapabil de rezistenţă în caz de rěsboiŭ,—de aceasta diplomaţia se va interesa probabil atuncĭ, când paguba va fi luat dimensiunĭ aşa de marĭ, în cât cu greŭ orĭ poate cu neputinţă a fi de a'l repara.

Toată lumea recunoaşte pe Mitiţă Sturza. El ameninţă pe Carol I, dacă nu va fi adus la putere şi în acelaş timp el are monopolul dinasticizmuluĭ, pe care nu ştim dacă şi liberaliĭ-naţionalĭ vor să'l împărtăşească. Ţara e ameninţată de peire, fiind-că o D-ră de onórea crezut de cuviinţă să aspire la tron; toate primejdiile vor dispare însă, îndată ce Mitiţă Lacheul va fi adus la cârmă.

„Miticulus" Sturziculus,
Quantum es ridiculus!...

INFORMAŢIUNĬ

Astăzĭ s'a întors şi Ilariu Isvoranu, vesel de isbânda sa de la Severin şi încredinţat că acum a dat dovezĭ că e neapărat necesar actualuluĭ minister ca agent electoral

—✱—

Infumuratul Păun, îngâmfat ca şi pasărea al căruĭ nume îl poartă a fost trimes din Germania după ce şi-a terminat slujba de dădacă a luĭ Ferdinand. Păun a fost primit ierĭ de M. S. Regele căruia i-a dat un raport exact despre starea sănătăţeĭ nepotuluĭ Friţ, despre felul cum mănâncă, cum doarme, cum visează, etc.

Pentru acest fapt demn de laudă, Păunul va fi decorat.

—✱—

D. Ministru de Finance a plecat al'altă-erĭ la Sinaia. Erĭ din Sinaia s'a dus direct în Moldova, pentru a vizita proprietatea ce o are în judeţul Botoşanĭ (Ripiceni).

De acolo peste puţine zile va reveni în Bucureştĭ, pentru a lua pe D-na Vernescu şi a pleca amândoĭ direct la Karlsbad.

—✱—

D. Inspector administrativ Pencovicĭ; care s'a întors din Teleorman, şi a depus raportul asupra ancheteĭ făcută la primăria din Alexandria.

Raportul arată că s'aŭ găsit maĭ multe neregularităţĭ carĭ cad în sarcina primaruluĭ Bădescu-Roşiorĭ.

—✱—

Poliţia a prins pe un pungaş anume Costică Dumitrescu care a furat 180 leĭ de la un anume Vlaş Cristea.

Cu această ocazie atragem atenţia poliţieĭ capitaleĭ asupra haitelor de cerşetorĭ carĭ aŭ umplut capitala şi carĭ aŭ devenit d'o obrăznicie ne maĭ pomenită.

Cerşetoriĭ, înjură pe trecătorĭ fără cea maĭ mică teamă, când aceştia nu le daŭ banĭ, ca şi cum ar fi o obligaţie să se plătească o taxă acestor trîntorĭ, dintre carĭ mulţĭ aŭ banĭ.

—✱—

In privinţa viziteĭ făcute de studenţiĭ şcoaleĭ de ştiinţĭ politice penitenciaruluĭ Plătăreştĭ, noĭ am primit maĭ întêiŭ o relaţiune defavorabilă Directoruluĭ aceluĭ penitenciar şi am publicat rezumatul eĭ.

Azĭ, primim din isvor tot atât de vrednic de credinţă, asigurărĭ că învinuirile aduse D-luĭ Cornovanu sunt exagerate.

Le înregistrăm cu dorinţa că ele vor fi cele adevěrate.

—✱—

Iată numele candidatelor şi candidaţilor carĭ aŭ reuşit la examenele de bacalaureat ce se ţin la Universitatea din Capitală:

Arsenescu I. Alexandru, Antonescu Alexandru, Antonescu V., Albulescu Sever, Anghelescu I. Ion, Aurel Mircea, D-şoara Alexandrescu Virginia.

D-şoara Andreescu Profira, Bădescu Roşiorĭ N, Bumbulescu I Const., Burcă Ovidiu, Bilciurescu Gr. Grigore.

Bogdanovicĭ Tadeŭ, D-ra Bolintineanu Constanţa, Bădulescu Ion, D-ra Circa Eugeniu.

Cereşeanu Ion, Caribolu Alexandru, Cardaş Nicolae, Cristodulo S. Vasile, Cordescu V. M., D-ra Călinescu, Căpităneseu Mircea, Constantinescu G. Demetru.

D-ra Kraus Ana, Capviel Iosef, Dobrian Alexandru, Draganovicĭ St. Ion, Demetriade C. Paul, Dimo Petre, Petrescu G. Mircea.

Dobrescu N. C., Demetrescu Demetru, Davidescu N. N., Dona Raoul, Diaca Vioreanu P., Duşescu N. C., D-şoara Eliad Sabina, Felix Eugeniu.

Fetu Constantin, Furtună St. Ion, D-ra Furtunescu Maria, Galben Mihail, Georgescu Ion, Daniel Gheorghiu-Budu.

Georgiade George, Ghika A. Ion, Gorgiu George, Giulea Alexandru, Herdan Aurel, Isvoranu Roland.

Lascu S. Ion (Brăila), Mavrodin M. Victor (Ploeştĭ), Gabrielescu George (Ploeştĭ), Zentter Max, Baun Constantin. D-ra Grigorescu Filoteia, Mercuş Heinrich, Popescu I. Drajna, Priboianu D.

—✱—

Iată aprecierile ziaruluĭ parizian *Le Gaulois* asupra examenelor conservatoruluĭ de declamaţie din Paris:

Succesul zileĭ a fost pentru clasa D-luĭ Worms. Succesul acesta s'a arătat prin treĭ premiĭ de comedie şi prin două de tragedie.

D. Max singur, din partea bărbaţilor, a obţinut două premiĭ întêiŭ, la amândouă facultăţile. D. Max este tânărul acela, pe care l-am observat deja anul trecut. Fizicul săŭ e ciudat ca şi firea sa. Dar în artistul acesta tânĕr este un suflet, al căruĭ oroscop e greŭ de tras de pe acuma.

El a fost consacrat tragedian şi comedian în acelaşĭ timp. Ce se va întâmpla cu dânsul? Dacă împrejurările îl vor favorisa, dacă firea sa va şti să se înmlădie după împrejurărĭ el poate să ajungă unul dintre ceĭ dintâĭ comedianĭ la noĭ. Se simte la dânsul munca şi dragostea de artă. Erĭ era favoritul publiculuĭ. De l-ar urmări această favoare în cursul carièreĭ sale!..... Se părea că juriul a pus o oare-care grabă de a subscrie la alegerea publiculuĭ proclamându-l laureat.

In tragedie, el a jucat maĭ multe scene din *Hamlet* în aşa chip, în cât n'a lăsat nicĭ o îndoială asupra nebunieĭ acestuĭ prinţ aĭ Danemarceĭ; în comedie, ne-a prezentat un Ludovic XI foarte pitoresc în *Gringoire* al luĭ Th. de Bonville.

N'aĭ ce zice, în tênĕrul acesta este o personalitate. Datoria luĭ este acuma de a o degaja de urmele şcoaleĭ şi de a se manifesta în toată independenţa temperamentuluĭ sěŭ dramatic. El merita să iasă din rînd şi a eşit prin concurs.

Viitorul 'ĭ stă în cale pentru a justifica încrederea publiculuĭ din conservator.

—✱—

Aflăm cu părere de rěŭ încetarea din viaţă a luĭ Ion Bresianu, mort la Câmpina, şi a căruĭ înmormîntare a avut loc ierĭ, Lunĭ 15 Iulie la 3 oare p. m.

Trimitem sentimentele noastre de condoleanţă fiiceĭ şi gineruluĭ defunctuluĭ, precum şi întregeĭ familiĭ.

—✱—

„Societatea pentru învěţătura poporuluĭ român" (secţ. centrală) Bucureştĭ.

La şcoala normală a acesteĭ societăţĭ fiind vacante anul acesta 9 burse întreţinute de societate, se publică concurs pentru ziua de 1 Septembre 1891.

Pentru a fi admis la concurs se cere ca candidatul să prezinte următoarele acte:

a) Actul de naştere doveditor că are vîrsta între 15—17 anĭ împliniţĭ.

b) Act de vaccină.

c) Certificat din partea maĭ multor locuitorĭ, autentificat de Primăria respectivă, doveditor că candidatul este fiŭ de ţěran, născut şi crescut în com. rurală, şi că părinţiĭ seĭ nu dispun de mijloace spre a-ĭ da singurĭ instrucţiunea.

d) Certificat de absolvirea cursuluĭ primar.

Candidatul va fi supus cercetăreĭ mediculuĭ de internat.

Se primesc şi solvenţĭ a 400 leĭ anual fără haine şi cărţiĭ saŭ a 500 leĭ cu haine şi cărţĭ.

Inscrierile se fac între 20—31 August orele 8—11 a. m. şi 2—4 p. m. la cancelaria şcoaleĭ (curtea Bis. Sf. Ecaterina).

Comitetul.

Nenorocire pe Calea Ferată

PARIS, 15 Iulie — Trenul care a cauzat catastrofa de la Saint-Mandé este un tren suplimentar, care venia de la Joniville-le-Pont; el s'a ciocnit cu un tren, care era în gară; i-a sfărîmat furgonul şi treĭ vagoane pline de lume, lucrătorĭ, amploiaţĭ şi comercianţĭ, carĭ veneaŭ de la ţară; s'aŭ produs scene sfăşietoare, — scoaterea morţilor şi a răniţilor a ţinut toată nóptea, călătoriĭ celor douĕ vagoane din urmă eraŭ într'o stare spăimîntătoare. Ştirile comunicate de compania zic, că numĕrul morţilor este de 30 şi acela al răniţilor de 35; dar aceste ţifre sunt întrecute, — până azĭ s'a scos de sub dărîmăturĭ vr'o 50 de morţĭ şi vr'o sută de răniţĭ.

O mulţime enormă continuă a staţiona la porţile primărieĭ din St. Mandé; circulaţia trenurilor s'a restabilit. Ancheta preliminară ar proba rěspunderea maşinistuluĭ trenuluĭ suplimentar care a lăsat trenul cu toată iuţeala, cu toate recomandaţiile şefuluĭ de gara precedentă şi care nu a oprit cu toate semnele ce i s'a făcut.

Maşinistul care este sănătos precum şi fochistul săŭ susţin că nu aŭ putut să oprească de oare-ce frânul sěŭ a fost tăiat din rea credinţă. Este sigur că cea maĭ mare parte a morţilor provine din causa foculuĭ şi a apeĭ; vr'o 40 de minute aŭ trecut înainte de a putea să utilizeze apa; pompele de apă aruncate asupra vagoanelor incendiate aŭ înecat pe victimele care nu eraŭ poate de cât rănite.

STIRI TELEGRAFICE

WIŢTKOVITZ (Moravia), 15 Iulie.—200 de căldărarĭ s'aŭ pus în grevă pentru neînţelegerĭ relative la salariĭ.

BERLIN, 15 Iuliŭ.—*Monitorul Imperiuluĭ* publică numirea D-ruluĭ Koch ca director al institutuluĭ pentru boale contagioase şi ca profesor onorific al facultăţeĭ de medicină.

Buletinul legilor publică regulamentul comunelor rurale.

BERNA, 15 Iulie.—Sesiunea extraordinară a adunăreĭ federale s'a deschis, în douĕ consiliĭ birourile actuale s'a confirmat.

LONDRA, 15 Iulie.—*Camera Comunelor.* D-nu Atkinston conservator, a fost suspendat în timp de o săptămână pentru purtare necuviincioasă faţă cu preşedintele.

CINCINAUT, 15 Iulie.—In accidentul drumuluĭ de fer de lângă Middletown a fost numaĭ treĭ morţĭ şi vr'o patru-zecĭ de răniţĭ.

GUY DE MAUPASSANT

O MARTURISIRE

Tot oraşul Véziers-le-Réthel asistase la înmormântarea bětrânuluĭ D. Badon Leremincé, şi ultimele cuvinte, ale discursuluĭ rostit de alesul prefectureĭ rěmaseră întipărite în memoriile tuturor: „Era într'adevĕr un om onest!"

Om onest fusese în toată viaţa sa, în toate faptele sale. Nu zicea nicĭ o dată un cuvênt fără exemplu, nicĭ o dată nu făcea bine-facerĭ fără să dea şi un consiliŭ, nicĭ o dată nu întindea mâna fără să dea un fel de bine cuvêntare.

El lăsă doĭ copiĭ: un fiŭ şi o fiică; fiul sěŭ era consilier general, şi pe fiica sa o măritase după un notar, D. Poirel de la Voulte, om bogat şi renumit.

Eraŭ cu toţiĭ neconsolabiliĭ de pierderea scumpuluĭ lor părinte pe care îl iubeaŭ cu multă dragoste.

Indată după înmormântare, eĭ intraseră în casa mortuluĭ; se închiseră toţĭ treĭ, fiul, fiica şi ginerile, şi deschiseră testamentul care după cererea rěposatuluĭ trebui să fie deschis chiar de eĭ şi numaĭ după ce el va fi înmormântat. Această cerere era scrisă pe plic.

Domnu Poirel de la Voulte în calitatea sa de notar, obişnuit fiind cu ast-fel de operaţiunĭ, rupse plicul şi aşezându-şĭ ochelariĭ citi cu acea voce tare cu care de obiceiŭ citea contractele:

— Scumpiĭ meĭ copiĭ, n'aşĭ fi putut dormi liniştit în somnul meŭ cel etern dacă nu vě făceam această mărturisire, mărturisirea uneĭ crime a căreĭ mustrare de conştiinţă mi-a scurtat viaţa. Da, am

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĚRUL"

ARSÈNE HOUSSAYE

Lacrimile Jeaneĭ

(6)

VI

Duo la masă

Seara, mama şi fica cinară în strada Morny la D-na de Tramont, o femeie de modă care avea o gură frumoasă şi mult spirit.

D-na de Tramont, în toate săptămânile, iarna avea două-spre-zece persoane la masă, pe care le alegea din lumea aristocratică şi literară.

Ea era încă frumoasă, ceea ce o făcea să nu fie geloasă şi să aibă printre invitaţĭ pe D-na şi D-ra d'Armaillac. D-na d'Armaillac avea multă asemănarea cu D-na de Tramont.

De şi Jeana întârziase puţin pe mama sa, totuşĭ nu sosiră ceĭ din urmă la D-na de Tramont, care maĭ invitase şi pe o renumită D-nă italiană care avea o voce fermecătoare. Ea sosi la orele 7 jum. la braţul D-luĭ de Briançon.

— Dacă veneaţĭ cincĭ minute maĭ târziŭ, aş fi avut dreptul să vě zic; „maĭ bine târziŭ de cât nicĭ odată".

— Remarcaţĭ D-nă, zise Marţial, că această ilustră cântăreaţă în *i*, cu un frumos punct pe *i* m'a făcut să întârziez.

— Dar, D-le, zise cântăreaţa, nicĭ n'am onoarea să te cunosc.

In adevěr, eĭ se întâlniseră la uşea apartamentuluĭ, şi în anticameră D. de Briançon îĭ oferise braţul.

— Dar eŭ vě cunosc bine, zise Marţial înclinându-se; caiĭ meĭ aŭ urmărit pe aĭ voştriĭ, carĭ nu mergeaŭ repede. Din această cauză, n'aveam nevoe să'ĭ mân aşa de iute de teamă că nu vě voiŭ ajunge ca să vě ofer braţul în anticamera D-neĭ de Tramont.

Marţial salutase toată lumea şi se apropia acum de D-şoara Armaillac.

— Eĭ bine, zise D-mna de Tramont, pentru că vě cunoaşteţĭ, oferă'ĭ braţul şi condu-o în sala de mâncare.

— D-şoară, zise Marţial, păstrez un regret de la balul de ierĭ: cum am putut să uit să vě ofer, dupe vals, un pahar cu cafea rece? Voiesc să repar această greşeală.

— Cu atât maĭ bine, pentru că mi-e sete de ierĭ seară.

In adevěr, Jeana avea frigurĭ. La D-mna de Tramont fie-care lua loc dupe voie. Ea nu voia să i se reproşeze că punea focul lângă ghiaţă, liniştea lângă nervozitate. Marţial se aşeză lângă Jeana.

Când la o masă sunt 12 persoane, conversaţiunea este tot d'auna unitară, maĭ ales în casa D-mneĭ de Tramont, unde se redigează, mâncând, gazeta politică, literară, mondenă şi scandaloasă a Parisuluĭ.

Marţial care cunoştea obiceiurile meseĭ, începu să vorbească cu voce tare de câte-va lucrurĭ: îşĭ plăti cu chipul acesta contribuţia sa pentru ca să aibă dreptul ca maĭ pe urmă să vorbească încet cu vecina sa.

Dupe cincĭ minute, el deschise o discuţie foarte intimă cu Jeana.

Ce 'şĭ vorbeau eĭ? şi ce nu 'şĭ vorbeau eĭ?

Jeana, care avea multă inimă, găsea mult spirit în Marţial. El se arăta pe rînd pasionat şi vesel, şi ţinea să dovedească Jeaneĭ că e cea maĭ frumoasă între toate şi că o iubeşte mult.

— Nu cred un cuvânt, zise ea brusc.

— Pentru că nu 'ţĭ vorbesc cu vocea tînĕruluĭ Vesther, rěspunse el înfiăcărîndu-se. Crezĭ că dacă nu maĭ trăim în epoca paliduluĭ sentimentalism, numaĭ avem inimă ca toţĭ plângătoriĭ din epoca aceia? Noĭ suntem ca şi gladiatoriĭ: mergem către amor zîmbind.

— Aĭ dreptate, rěspunse trist D-şoara d'Armaillac, a merge către amor este a merge către moarte.

— Da, dar pe drumul cel maĭ lung şi plăcut.

— Drumul lacrimilor!

Marţial privi pe Jeana.

— D-şoara, d-ta aĭ călcat ierĭ pe un covor de roze.

Jeana vru să zîmbească:

— Când am valsat, ierĭ, Domnule, am călcat pe un covor de roze

Se făcu tăcere. Marţial adăogă câte-va poradoxe asupra pasiunilor omeneştĭ, apoĭ iar se făcu tăcere.

Jeana reîncepu să vorbească fără să rîdice ochiĭ:

— D-ta vorbeştĭ de amor ca şi cum n'aĭ trăi de cât prin el. Par'că aĭ face o gramatică pentru uzagiul tinerilor.

— Ferească D-zeŭ! le altminterĭ nu vorbesc de amor de cât din auzite. N'am iubit de cât pe d-ta.

— Nu mě îndoiesc; căcĭ dupe vals te-aĭ evaporat ca un abur.

— D-şoară, voiam să înlătur vr'o primejdie.

— Şi te-aĭ dus să te adăposteştĭ în cafeneaua englezească, unde erau actriţe. De aceste femeĭ nu te temĭ?

— Nicĭ odată. Cu asemenea femeĭ nu poţĭ lega o pasiune adâncă, în vreme ce cu o D-şoară din lume, ca d-ta cine-va se aruncă în abisurile pasiuneĭ, cu toată inima, cu tot sufletul, cu toată viaţa. Şi este capabil de orĭ-ce nebuniĭ, de orĭ-ce eroisme!

De şi D-şoara d'Armaillac era foarte emoţionată, ea avu destulă prezenţă de spirit pentru a întrerupe pe Marţial:

— S'ar crede că jocĭ un rol de amorezat la teatrul Gymnase.

— Dar el, rîdicând diapazonul:

— D-şoara, D-ta, nu veĭ iubi nicĭ odată!

— Nicĭ odată!

Dar D. de Briançon care vězu emoţiunea pe ea încerca s'o mascheze, nu se crezu bătut; el simţea că magnetismul sěŭ amoros o mişca profund, şi prevedea că într'o zi sau alta, dacă ar fi vrut, ar fi făcut-o să cadă în braţele luĭ.

Dupe masă, D-mna de Tramont zise cu voce tare D-luĭ de Briançon:

— Eĭ bine, scumpul meŭ amic, ţi-aĭ pierdut zadarnic timpul. Aceasta mě amuza, văzându-te cum cauţĭ să cucereştĭ inima acesteĭ frumoase statuĭ. Trebuia să ştiĭ, scumpul meŭ, că d-şoara d'Armaillac este o zeiţă pe care s'o adorezĭ, dar nu s'o iubeştĭ.

— Eĭ! Doamne!... D-ta aĭ dreptate, rěspunse el? cu aierul unuĭ animal blând. Da, am pierdut timpul, dar cel maĭ bun timp este timpul pierdut.

D-mna de Tramont se întoarse către D-mna d'Armaillac.

— Când aveaĭ 20 de anĭ, semănaĭ cu Jeana? Aveaĭ tot ca ea o inimă de Paros şi de Carara?

(Va urma)

comis o crimă, o crimă înspăimântătoare, oribilă.

Aveam 26 de anĭ, trăiam în Paris, ducênd viaţa unuĭ mic avocat, fără amicĭ, fără cunoştinţe, fără rude, în acest mare oraş.

Imĭ luasem o metresă. Câţĭ oamenĭ se înspăimântă la auzul acestuĭ singur cuvênt „metresă“, cu toate acestea sunt foarte mulţĭ carĭ nu pot să trăiască singurĭ. Eŭ eram dintre aceştia. Singurătatea mĕ umplea de spaimă. Stând, seara lângă foc singur, mi se părea că sunt singur pe lume, cu totul singur, dar înconjurat de multe pericole, necunoscute şi teribile. Ţi se pare aşa de profundă şi tristă tăcerea din odaie! De câte orĭ emoţionat de această tăcere adâncă, începeam să vorbesc numaĭ să fac sgomot. Vocea mea mi se părea aşa de streină în cât 'mĭ era frică.

Imĭ luasem dar o metresă, o tânără fată, ca toate fetele care trăesc în Paris fără mijloace suficiente spre a se nutri. Era frumoasă, bună şi simplă, părinţiĭ eĭ locuiaŭ la Poissy. Ea mergea la eĭ din când în când.

Timp de un an am trăit cu dênsa destul de liniştit, şi eram decis să trăesc cu dênsa timpul până voiŭ găsi o fată care 'mĭ va plăcea ca să mĕ căsătoresc. Aşĭ fi lăsat metreseĭ mele o mică rentă, de oare-ce este admis în societatea noastră ca amorul uneĭ femeĭ trebue să fie plătit, cu banĭ dacă e săracă, şi cu cadourĭ dacă e bogată.

Intr'o zi însă ea mĕ anunţă că este însărcinată. Această noutate 'mĭ turbură spiritul şi o dorinţă criminală îmĭ cuprinse gândul. Dacă s'ar putea întâmpla un accident? Sunt atâtea, din aceste micĭ finţe carĭ mor înainte de a se nasce!

O! nu doream moartea metreseĭ mele. Biata copilă, o iubeam mult! Dar doream, poate, moartea celuĭ-l'alt înainte de a-l fi vĕzut?

El semăna cu toţĭ copiiĭ. Nu-l iubeam. Părinţiĭ, nu iubesc de cât târziŭ

Trecu încă un an: fugeam acum din odaia mea mică, unde tot-d'auna eraŭ atârnate sdrenţe, faşe, ciorapĭ marĭ ca mănuşile, miĭ de lucrurĭ aruncate pe scaune, pe mobile în toate părţile. Fugeam maĭ cu seamă ca să nu'l auz ţipând; căcĭ maĭ în tot-d'auna plângea, când îl spăla, când îl mişca, când îl culca şi când îl scula.

Făcusem câte-va cunoştinţe, şi întâlnisem într'un salon pe aceia care trebuia să fie muma voastră. Incepeam s'o iubesc, şi doream s'o iaŭ de soţie. 'I făcuĭ curte; o ceruĭ în căsătorie, şi mi-o dete.

Mĕ găseam într'o mare încurcătură. Cum să mĕ căsătoresc, avênd un copil?

Am petrecut o lună de întristărĭ şi de torturĭ morale; o lună în care miĭ de gândurĭ rele îmĭ treceaŭ prin minte; şi simţeam născând în mine o ură neîmpăcată către fiul meŭ, contra aceleĭ bucăţĭ de carne vie şi strigândă, care îmĭ împiedica drumul, şi îmĭ scurta viaţa.

Dar iată că mama metreseĭ mele se bolnăvi şi eŭ remăseiŭ singur cu copilul.

Veni luna Decembrie. Era un frig teribil. Metresa mea plecase. Supasem singur în îngusta mea sală şi apoĭ intrasem încetişor în odaia unde mititelul dormea.

Atuncĭ gândurile cele rele încep din noŭ să se nască în capul meŭ; ele mĕ rodeaŭ cum rod ideile fixe, cum roade cancerul carnea. Mi se părea că ele eraŭ în toate părţile corpuluĭ meŭ; voiam să le gonesc, gândindu-mĕ la alte lucrurĭ, dar nu puteam, nicĭ pentru o secundă să le fac să iasă din creerul meŭ. Nu ştiŭ cum să exprim această tortură. Ea îmĭ mânca sufletul; existenţa mea era sfîrşită! Cum să ies din această încurcătură?

In acea seară eram nebun, dar într'adevĕr nebun.

Copilul dormea. Mĕ sculaiŭ şi îl priviĭ dormind. Această naştere prematură, această insectă, acest nimic, el era care mĕ condamna la o nefericire fără nicĭ un ajutor.

Dormea, cu gura deschisă, învelit cu plăpămioara, într'un leagăn, lângă patul meŭ, unde eŭ nu puteam dormi.

Cum am făcut, ceia-ce am făcut? Nu ştiŭ! Ce forţă m'a împins? Nu ştiŭ! Imĭ aduc aminte numaĭ, că inima îmĭ bătea cu putere. Bătea aşa de tare, în cât o auzeam cum aude cine-va bătând un ciocan pe fier.

Am ridicat încet plapoma care ascundea copilul meŭ; şi o aruncaĭ sub leagăn, şi l'am lăsat gol de tot. El nu se sculă. Atuncĭ mĕ apropiaĭ de fereastră, foarte încet şi o deschiseiŭ.

De odată un aer rece intră, aşa de rece în cât eŭ îmbrăcat cum eram nu puteam să staŭ lêngă fereastră. Cu toate toate acestea steteam şi mĕ uitam afară fără însă să mĕ întorc să vĕd ceia ce se petrecea la spatele meŭ. Simţiam mereŭ aerul cel îngheţat pe fruntea mea, pe obrajiĭ meĭ, aerul mortal care intra în casă. Aceasta ţinu mult.

Nu mĕ gândeam în acel moment la nimic. Dar de o dată auziĭ copilul tuşind. Atuncĭ închiseĭ repede geamul şi alergaĭ la leagăn. Dormea cu gura deschisă, gol de tot. Iĭ puseĭ mâna pe picioruşe, eraŭ o bucată de ghiaţă, atuncĭ l'am acoperit. Incepusem să am milă de acest biet copilaş ce voisem să'l omor. Il sărutaĭ mult timp pe pĕrul luĭ cel fin, apoĭ mĕ aşezaĭ iar la foc.

Copilul tuşi încă o dată. Oh dacă ar muri! D-zeul meŭ! D-zeul meŭ! ce-o să devin?

Mĕ sculaĭ ca să'l vĕd, şi cu o lumânare în mână mĕ aplecasem spre el. Văzêndu'l respirând în linişte, m'am asigurat, când el tuşi pentru a treia oară, atuncĭ săriĭ în sus de spaimă şi scăpaiŭ jos lumînarea.

Când am ridicat'o, observaiŭ că aveam tâmplele muiate de năduşală, de acea năduşală caldă şi îngheţată.

Remăsesem astfel aplecat spre fiul meŭ până a doua zi. liniştindu-mĕ când îl vedeam şi pe el liniştit, când de o dată o tuse slabă eşi din gura luĭ. El se sculă cu ochiĭ roşiĭ, respirând greŭ, părênd că sufere.

Când femeia mea intră, o trimeseĭ repede după un doctor. El veni după o oră şi zise după ce examină copilul:

— N'a răcit?

Incepusem să tremur, cum tremură oameniĭ foarte bătrânĭ şi murmuraĭ:

— Nu, nu cred.

Apoĭ îl întrebaĭ: E grav?

El respunse: Nu ştim încă nimic. Voiŭ reveniĭ astă-seară.

Se întoarse seară. Fiul meŭ petrecuse toată ziua tuşind din timp în timp.

Această dură zece zile. Nu pot exprima ceea ce sufeream în timpul ce separă ziua de noapte şi noaptea de ziuă.

El muri . . . .

Şi de atuncĭ... de atuncĭ nu am avut un minut, fericit să mĕ gândesc la crima ce am săvêrşit.

Oh! dac'aşĭ fi nebunit!...

. . . .

D. Poirel de la Voulte îşĭ rădică ochelariĭ, ca de obiceiŭ după ce citea contractele; şi ceĭ treĭ moştenitorĭ se privіră lung, fără să zică un cuvênt, palizĭ şi nemişcaţĭ.

După un minut notarul zise:

— Aceasta trebue distrus.

Ceĭ-l'alţĭ dar lăsară în jos ca semn de aprobare. El aprinse o lumănare, rupse cu îngrijire paginile carĭ conţinea periculoasa mărturisire de lângă paginile carĭ conţineaŭ testamentul moştenireĭ, şi o aprinse la flacăra lumănăriĭ, şi o aruncă în sobă.

Eĭ priviră cum ardeaŭ foile de hârtie. In scurt timp nu maĭ rĕmase de cât cenuşă. De oare ce să maĭ observă încă câte-va litere în sobă, fiica luĭ şi le a mestecă cu cenuşa cea veche ce se afla acolo.

Câte-şĭ treĭ rĕmaseră să observe încă temêndu-se, ca secretul ars, să nu sboare afară prin coş

Armand.

FRANCEZIĬ LA CRONSTADT

PETERSBURG, 15 Iulie. — Prînzul dat ierĭ ofiţerilor francezĭ de marele duce Alexis pe bordul *Asieĭ* a fost splendid.

Douĕ sute de marinarĭ francezĭ însoţiţĭ de ofiţeriĭ lor aŭ vizitat ierĭ concertul. Amiralul Gervais şi o delegaţie de ofiţerĭ aĭ escadreĭ sale vor merge probabil la Moscova unde li se va face o primire solemnă.

PARIS, 15 Iulie. — In urma viziteĭ escadreĭ franceze Ţarul a trimes o telegramă de felicitare D-luĭ Carnot care a telegrafiat îndată Ţaruluĭ pentru a-ĭ mulţumi.

Comerţul cu peşte

Comercianţiĭ pescarĭ din Ploeştĭ ca şi ceĭ din Galaţĭ şi alte oraşe, care importă peşte din Basarabia prin puntul vamal de frontieră Gura Prutuluĭ, suferă foarte mult din pricină că, urmând să vămuească la acel punt marfa ce o adu *turnată* în căruţe, sunt nevoiţĭ să o descarce spre a o cântări, ca apoĭ la greutatea constatată să se aplice drepturile vamale de perceput de către agenţiĭ vamalĭ.

Descărcarea peşteluĭ şi apoĭ reîncărcarea luĭ în căruţe spre a fi transportat la Galaţĭ, piaţa de desfacere, de unde pentru a fi expediat în alte oraşe, cum de exemplu este şi Ploeştĭ, din noŭ trebue descărcat şi reîncărcaat, fac ca marfa să se deprecieze, să'şĭ piardă din valoarea eĭ. Pentru a se evita aceste repeţite descărcărĭ şi încărcărĭ păgubitoare la o marfă, care de şi se aduce în ghiaţă dar este supusă stricăciuneĭ, atât pescariĭ Ploeşteni, cât şi ceĭ din Galaţĭ, Buzĕŭ, etc. aŭ cerut Ministeruluĭ de finanţe să permită ca vămuirea peşteluĭ să se facă la Galaţĭ. iar nu la gura Prutuluĭ; şi în oraşul Galaţĭ pe dată ce sosesc căruţele cu peşte, să se descarce, să se cântărească şi să se vămuească, operaţiunĭ ce se pot efectua odată cu vînzarea mărfeĭ şi espedierea eĭ maĭ departe.

Iar cât priveşte că pe drum de la Gura Prutuluĭ şi până la Galaţĭ să nu se sustragă peşte din căruţe în detrimentul drepturilor vamale, maĭ cer ca căruţele să fie însoţite de un supraveghetor al sucursaleĭ Gura Prutuluĭ care să predea transportul intrat la biuroul vamal din Galaţĭ spre vămuire, ast-fel că cu chipul acesta ofrandă să nu poată fi.

Petiţionariĭ spre a li se acorda înlesnirea se oferă a da şi o îndemnizare pentru serviciul de control, ce în interesul statuluĭ trebue să esiste.

Inlesnirea ce comercianţiĭ pescarĭ cer, fiind întemeiată şi legalmente se poate acorda, *credem că onor. Minister de finanţe, o va permite*, fiind favorabilă şi venituluĭ Statuluĭ.

Ştim că prin aceasta se serveşte cu peşte maĭ bine conservat populaţiunea rurală ce se nutreşte maĭ mult cu el.

DIN ROMAN

Oraşul şi judeţul Roman, de un timp încoace, este condus maĭ mult în politică de tărbăceală, maĭ cu deosebire de la numirea prefectuluĭ Zarifopol pronumit *Capul luĭ Napoleon.*

Să nu se creadă că acest Zarifopol a făcut vre-o ispravă în timp de şease lunĭ de zile de când este trimes pe capul acestuĭ judeţ ne fericit, — el nu caută de cât oglinda, cozile cailor sĕĭ şi fiind şi candidat de însurătoare, are singurul scop de a-şĭ face reclamă pe această cale, căcĭ aşa s'a exprimat către unul din prieteniĭ sĕĭ, că voeşte să se însoare ca prefect,— de alt-fel ş'ar fi dat de mult demisia.

*

Administraţia judeţuluĭ este condusă de către un sub-prefect numit Samsanovicĭ, (adus de pe malurile Mamorniţeĭ) calificat în localitate de *Căpăstrul cailor*, secondat fiind şi acesta de către un comisar poliţienesc numit *Neculai Rustea*, acesta este comisarul dat de maĭ multe orĭ judecăţeĭ în timpul guvernuluĭ trecut, pentru fapte ruşinoase, (pe care nicĭ astăzĭ nu încetează de ale comite în fiecare zi) delicte, pentru care de unele a fost achitat; iar altele se află şi acuma pendinte la curtea apelativă Iaşĭ.

*

Directorul prefectureĭ, omul cu inima neagră şi măruntaele pestriţate, renumit prin actele sale de brutalitate din judeţul Bacăŭ, este incapabil de a vedea toate ticăloşiile în administraţia judeţuluĭ, dar avênd treĭ voturĭ în colegiul I de deputaţĭ, încurajează şi tolerează toate neomeniile agenţilor administraţiuneĭ, numaĭ în scopul care 'l-a avut de a-şĭ aduce pe cumnatul sĕŭ, infirmul Melinte, în deregătoria de membru al comitetuluĭ permanent.

Toţĭ funcţionariĭ oneştĭ şi probĭ din localitate aŭ fost şi sunt înlăturaţĭ din funcţiunĭ.

*

Dar administraţia comuneĭ urbeĭ Roman... aceasta a ajuns într'un hal ne maĭ pomenit. Primarul Nicu Drăghicĭ, fiind şi deputat la cameră, şi actualmente dus la băĭ în streinătate, a lăsat administraţiunea comuneĭ în îngrijirea ajutoruluĭ de primar Gh. D. Petrovicĭ.

Câte comediĭ n'aŭ făcut şi face şi acesta cu averea comuneĭ, dintre care cele maĭ remarcabile sunt:

Exproprierea unuĭ imobil, aparţinând bisericeĭ Vovidenia din oraşul Roman,— traficul întrebuinţat în detrimentul comuneĭ cu ocazia desfiinţăreĭ şi conservăreĭ materialuluĭ caselor cumpărate de comună, de la D. Dimitrie Bogza, şi risipirea materialuluĭ de rezervă consistent din piatră cioplită, aflată în depositul comuneĭ încă din timpul pe când se făcea bordurile de pe strade,—cu cumpărarea şi întrebuinţarea uneĭ Sere şi colecţie de florĭ de la D. Jora, cu întrebuinţarea în profitul sĕŭ şi a familieĭ sale a trăsureĭ primărieĭ.

Pe cât să vede, D-l primar Drăghicĭ, par'că nicĭ nu ar avea cunoştinţă de toate abaterile ajutoruluĭ sĕŭ Petrovicĭ; dar faptul că în casieria comunală există de maĭ mult timp o lipsă de banĭ, aproape de 4000 leĭ, lăsată de către fostul casier Theodor, explică în de-ajuns că D-l Drăghicĭ cunoaşte gradul de onorabilitate a tuturor subalternilor sĕĭ şi le tolerează.

*

— Ceĭ maĭ remarcabilĭ cetăţenĭ din judeţul Roman, sunt eclipsaţĭ de lumina refractorie ce lasă în judeţ D-na *Maria Bogdan din Gîdinţi*, care a căutat cu opincĭ de fier conservatorĭ din toate unghiurile ţăreĭ; pescuind deputaţĭ şi reprezentanţĭ aĭ Romanuluĭ!... Acest fel de deputaţĭ conservatorĭ, manifestează dorinţa de a nu avea de făcut nimic pentru oraşul nostru şi jud. Roman, căcĭ dînşiĭ s'aŭ achitat pe deplin de datoriile lor către cetăţenĭ cu ocasiunea alegerilor, plătind până la 1000 leĭ votul... Ast-fel, cu drept cuvînt şi cetăţeniĭ nu le maĭ pot face la rîndul lor nicĭ o pretenţiune...

*

— Starea agricolă a judeţuluĭ este relativ maĭ puţin de cât mediocră.

Romaşcanu.

Un scandal la Slănicul din Moldova

Un scandal regretabil s'a întâmplat în noaptea de 15 spre 16 a curenteĭ.

Treĭ oficerĭ şi doĭ Domnĭ civilĭ se întorceaŭ pe la ora 1 şi jum. noaptea de la Slănic unde fuseseră la bal. Ajunşĭ la „*Cerdac*“ un mic han unde se opresc birjariĭ spre a poposi caiĭ, s'aŭ pus să mănânce ceva.

Eĭ vorbeaŭ tare şi făceaŭ mult haz râzând cu hohot de zgomotul ce'l făcea un lucrător care dormea pe prispă.

In acest moment se deschise o uşă de la o odăiţă şi apăru D-l inginer Grigore Stamaţian, cu o falcă în cer şi cu una în pămênt, insultând cu cuvinte murdare pe ceĭ ce-ĭ deranjaŭ somnul.

Ofiţeriĭ îl poftiră foarte modest să'şĭ caute de treabă, nefiind pe moşia D-sale.

Atuncĭ D-sa reîncepu insultele strigând la ceĭ 45 lucrătorĭ aĭ D-sale şi carĭ dormeaŭ afară, ca să sară şi se bată pe ceĭ ce'l supăraŭ.

Lucrătoriĭ însă n'aŭ ascultat de acest ordin.

In acelaş timp sosi o altă trăsură cu D judecător Radu. După o discuţiune de o oră D. Stamaţian care înjura trivial s'a maĭ potolit. Oficeriĭ aŭ plecat după ce şi-aŭ schimbat cărţile cu D-l Stamaţian.

După cât aflăm oficeriĭ vor trimete martorĭ acestuĭ Domn.

DIN GALAŢI

Domnule Director,

Vĕ rog publicaţĭ următoarele rândurĭ în onorabilul D-voastră ziar în interesul adevĕruluĭ.

Se svoneşte pe la Camera de comerciŭ din Galaţĭ, că se va impune o garanţie de 10,000 leĭ ce va fi depusă la casieria judeţuluĭ tuturor comisionarilor, carĭ oferă articole în oraş şi voiajază în ţară. Ştiţĭ cine a inspirat această disposiţiune stimabililor de la Camera de Comerciŭ?

Comisionariĭ marĭ ovreĭ (căcĭ românĭ *marĭ* nu avem).

Cu modul acesta se înlătură toţĭ aceia care ofereaŭ articole poate ceva maĭ eftin şi rĕmân stăpânĭ pe terenul oraşuluĭ şi al ţăreĭ, numaĭ mariĭ comisionerĭ ovreĭ. Această disposiţiune arbitrară, trebue serios combătută, căcĭ ar fi o *lovitură în cap*, tuturor comisionerilor românĭ, carĭ aŭ început a rĕsări pe icĭ pe colo.

Concurenţa trebue să esiste, şi comerciul trebue să'şĭ meargă cursul sĕŭ dacă *dorim* a avea o ţară bogată.

Cu inspiraţiunĭ de acestea numaĭ resultate bune nu putem avea.

Un comisionar român

*

Sinuciderea luĭ Teodoru

Tudorache V. Teodoru, consilier comunal, acuzat că a comis acum cât-va timp omorul de la Pechia, s'a sinucis erĭ la orele 12 ziua, trăgându-şĭ un foc de revolver în cap.

El îşĭ cumpărase un revolver de la o prăvălie a unuĭ Italian şi o cutie cu cartuşe. Pentru tot, el a dat douĕ-zecĭ de leĭ Italianuluĭ fără a se tocmi.

La început Teodoru credea că afacerea se va face muşama, dar vĕzênd că încep urmăririle, a cercat să cumpere pe familia victimeĭ sale oferind 5 miĭ de leĭ.

Vĕzênd însă că va fi descoperit şi aflând că era să fie depus, spre a scăpa de pedeapsă, s'a sinucis.

* * *

O NOUA BARBARIE MILITARA

Primim din Galaţĭ următoarea scrisoare:

Domnule Redactor,

Sub-semnatul Costache Gheorghiu proprietar şi comerciant în oraşul Galaţi, Quart. III, vin prin aceasta a vĕ arăta şi a vĕ ruga să bine-voiţi a face de a se publica în ziarul Dv. următoarele:

La 14 Iulie, orele 10 a. m. m'am dus la Reg. 4 de linie spre a reclama pe D. Călinescu Ion din acel regiment pentru că mĭ a insultat familia.

Am fost întîmpinat de D-l Locot. Pamfiliŭ, tot din acel Regiment, care a început a mĕ bate cu pumniĭ, cu picioarele şi cu sabia, ast-fel că astăzĭ sufer foarte greŭ. Am reclamat D-luĭ General al Corpuluĭ III de armată tot astă-zĭ, însă nu ştiŭ ce dreptate se va face. Vĕ rog cu respect a cere prin ziarul D-v. ca această başabuzucie ne maĭ auzită să fie pedepsită cum merită.

Costache Gheorghiu.

ULTIME INFORMAŢII

Publicăm lista consilierilor comunalĭ carĭ aŭ luat aseară parte la şedinţa convocată de locţiitorul de primar, spre a vedea alegătoriĭ pe aceĭ carĭ maĭ ţin seamă de mandatul ce li s'a încredinţat.

Iată numele D-lor:

D. I. Râmniceanu, D. Hagi-Stoica, Naumescu, Ştefan Velescu, Marinescu, Cerlenti, Serafim, Doctorul Severeanu şi Bălăşanu.

In total nouă consilierĭ, carĭ aŭ razolvat cestiunĭ de alinierĭ şi aŭ dat autorizaţiĭ de construirĭ.

Ceĭ lalţĭ aleşĭ aĭ colegielor din Capitală nu s'aŭ vĕzut nicĭ unul.

—✱—

Asta-zi se judecă de către Secţia III-a a tribunaluluĭ de Ilfov, procesul celor doĭ sergenţĭ de stradă, carĭ aŭ fost faţă la împuşcăturile de la Şosea în afacerea Popovicĭ-Lecca.

Tribunalul se va pronunţa chiar azĭ asupra acesteĭ afacerĭ.

—✱—

Operaţiunile cerealelor în portul Brăila pe zilele de 14—15 Iulie: Grâŭ noŭ de 58¼ lbr. 13,60, grâŭ noŭ de 59¼ lbr. 12,75, grâŭ noŭ de 61½ lbr. 14,70; orz noŭ de 47¼ lbr. 7,20, orz noŭ de 48½ lbr, 7,60, orz noŭ de 50¾ lbr. 8,40; rapiţă de 52 lbr. 17,75; porumb de 59½ lbr. 9,50, porumb de 59 lbr. 9,90 leĭ.

Cerealele sosite la 14—15 Iulie 1891, pe apă şi uscat: Grâŭ 6600 hect., porumb 6100 hect. Grâŭ 3500 hect., porumb 3500 hect., orz 3500 hect., rapiţă 500 hect.

—✱—

Anunţăm cu părere de rĕŭ încetarea din viaţă a comerciantuluĭ *N. Chiriacopulo*, din Galaţĭ, membru în consiliul judeţean.

Complimentele noastre de condoleanţă întristateĭ familiĭ.

—✱—

Aflăm cu adîncă măhnire trista veste despre încetarea din viaţă a artistuluĭ Mihail Mateescu, odinioară unul dintre luceferiĭ sceneĭ noastre şi care s'a stins în urma uneĭ lungĭ suferinţe astă-zĭ dimineaţă.

Inmormântarea va avea loc mâine şi va porni de la locuinţa defunctuluĭ, Str. Senatuluĭ 5.

Condoleanţele noastre nemângăiateĭ mume. X

ULTIME TELEGRAME

CERNĂUŢI, 16 Iulie. — Ministrul de comerţ a sosit pentru a vizita institutele de comerţ din Bucovina. El va sta aci douĕ zile şi se va duce apoĭ la Lemberg şi în Cracovia.

După *Nouă Presă Liberă* ministrul de comerţ ar fi declarat în timpul visiteĭ sale la Bursa agricolă că speranţa în privinţa încheieriĭ unuĭ tractat de comerţ cu România este bine întemeiat.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREȘTI :

București-Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Pășcanĭ 8,49 s., sosește în Iașĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteștĭ 9,08 seara, din Costeștĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiașĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., sosește în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8.10 dim., din Titu 9.[illegible] dim., din Goleștĭ 11 dim., din Piteștĭ [illegible] Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 [illegible] m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiașĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, sosește în Vêrciorova 8,25 s.— Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiașĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, sosește în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureștĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleștĭ 5.30 seara, din Piteștĭ 6 seara, din Costeștĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, sosește la Craiova 10.20 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureștĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10.44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9.40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5.59 p. m., sosește Galațĭ 6.35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focșanĭ 7.48 seara, din Mărășeștĭ 9.02 seara, sosește Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, sosește Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 7.35 d., din Ploeștĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., sosește Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8.50 d., din Ploeștĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., sosește Predeal 1.56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiu 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 s.

Din Vaslul-Galatz 8,40 d.

Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. și la 9,30 seara.

Din Galațĭ 5,10 s.

Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.

Din Craiova 12,55 p. m.

Din Piteștĭ 9,10 seara.

Din Călărașĭ 6,25 s.

Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. și 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureștĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.